23/03/2020

Μίλα στο Θεό με ταπείνωση

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

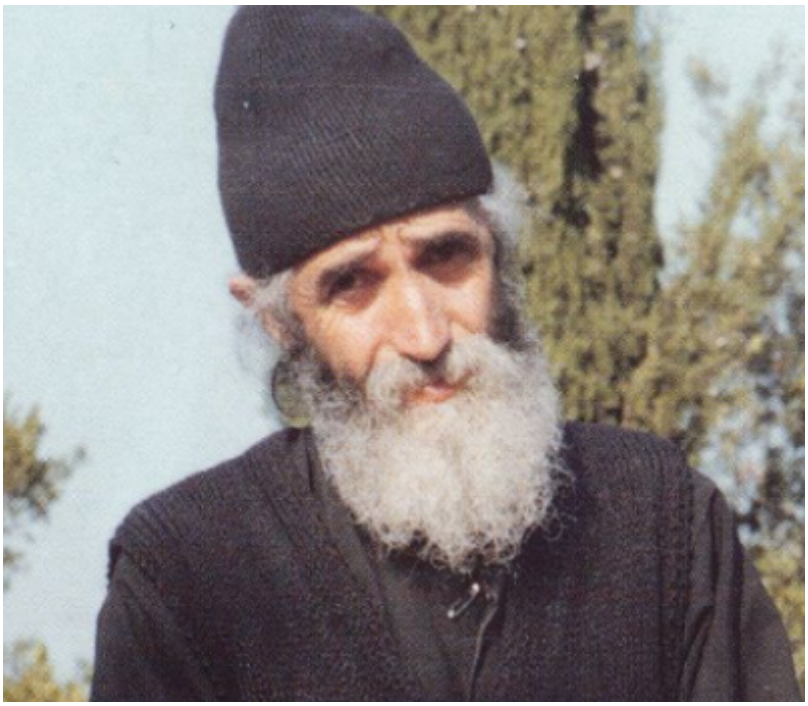

Νὰ λὲς στὸν Θεὸ μὲ πολλὴ ταπείνωση: «Θεέ μου, τέτοιος(-α) ποὺ εἶμαι, δὲν πρέπει νὰ μὲ ἀκούσῃς. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀδικία νὰ ὑποφέρουν οἱ ἄλλοι ἐξ αἰτίας μου; Γιατί, ἐὰν εἶχα πνευματικὴ κατάσταση, παρρησία, θὰ μὲ ἄκουγες καὶ θὰ τοὺς βοηθοῦσες. Φταίω καὶ ἐγώ, ποὺ ὁ ἄλλος ὑποφέρει. Τώρα ὅμως τί φταίει νὰ ὑποφέρῃ ἐξ αἰτίας μου; Σὲ παρακαλῶ, βοήθησέ τον». Ἐξαρτᾶται δηλαδὴ πῶς τοποθετεῖσαι γιὰ τοὺς ἄλλους. Νιώθεις ὅτι δὲν εἶσαι ἄξιος(-α), ἀλλὰ τυχαίνει, βλέπεις ἕναν πονεμένο, στενοχωριέσαι, πονᾶς, προσεύχεσαι. Ὅταν λ.χ. βλέπω ἕναν τυφλό, αἰσθάνομαι τὸν ἑαυτό μου ἔνοχο, γιατί, ἂν εἶχα πνευματικὴ κατάσταση, θὰ μποροῦσα νὰ τὸν θεραπεύσω. Ὁ Θεὸς μᾶς ἔδωσε τὴν δυνατότητα νὰ γίνουμε ἅγιοι, νὰ κάνουμε θαύματα, ὅπως ἔκανε καὶ Ἐκεῖνος.

Ἀναγνωρίζουμε τὴν μεγάλη ἢ μικρή μας πνευματικὴ ἀρρώστια καὶ ταπεινὰ ζητοῦμε τὴν σωματικὴ ὑγεία γιὰ τὸν συνάνθρωπό μας, ὡς ἔνοχοι γιὰ τὴν ἀρρώστια του. Γιατί, ἐὰν εἴχαμε πνευματικὴ ὑγεία, θὰ εἶχε θεραπευθῆ πρὸ καιροῦ καὶ δὲν θὰ παιδευόταν. Ὅταν τοποθετούμαστε σωστά, ὅτι εἴμαστε ἔνοχοι γιὰ ὅλη τὴν κατάσταση τοῦ κόσμου, καὶ λέμε «Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς», βοηθιέται καὶ ὁ κόσμος ὅλος. Καὶ γιὰ τὰ χάλια του πρέπει νὰ πονέση κανεὶς καὶ νὰ ζητήση τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Φυσικά, ἂν φθάση σὲ μιὰ πνευματικὴ κατάσταση, τότε γιὰ τὸν ἑαυτό του δὲν ζητάει τίποτε.

Ἅγιος Παΐσιος ὁ Ἁγιορείτης